

hvorum der her er Tale. De Bestemmelser, der iøvrigt indeholdes i Flertallets Forslag til § 7, nemlig om Tilsynet med Boltgen og Tilliggendets forsvarlige Vedligeholdelse osv., findes ikke i Mindretallets Forslag under Nr. 13 af den naturlige Grund, at dette, der jo støtter sig til Regjeringens Udkaft, ikke i det Hele taget tilsigter nogen helt gennemgribende Omordning af dette Forhold. Det er jo Meningen, at de Regler, der paa dette Omraade gjælde — og der gives jo Regler om Tilsynet med, og Synet over Præstegaarde m. v. — fremdeles skulle blive staaende ved Magt, og disse Bestemmelser ere jo iøvrigt væsentlig overensstemmende med, hvad der er foreslaaet i Flertallets Forslag under Nr. 11. Naar man ordner Forholdet fuldstændigt i alle Henseender, er det vistnok naturligt, saaledes som Flertallet har gjort, at tage dette Punkt med, men naar Lovforslaget væsentlig kun fremtræder som givende yderligere Bestemmelser, der skulle hvile paa et givet og fremdeles vedblivende Grundlag, ville disse Regler formentlig ikke være nødvendige. — Der er fremdeles den Forskjel — som jo ogsaa den ærede Ordfører fremhævede — at Udvalgets Flertal — og i den Henseende ere to Medlemmer af Mindretallet — enige med Flertallet — kun skalde give Udgang til at bortselge det overflødende Jordareal til, som det hedder, fuldkommen Eiendom, medens de øvrige Medlemmer af Mindretallet mene, at der tillige burde gives Udgang til at bortselge det som Arvefæsteendom med Ret til at sælge, udstykke og pantsætte. Seg skal i den Henseende bemærke, at man ved denne Bestemmelse jo fornemlig maa have to Biformal for Die, for det Første det, at indrette Forholdet paa den Maade, at der kan komme det størst mulige Udbytte af Salget ud til Fordel for Statskassen, og dernæst, hvad man saavel i Flertallets som i Mindretallets Forslag har havt for Die, at gjøre det lettere for den mindre bemidlede Del af Samfundet at komme i Besiddelse af Jordlodder, paa hvilke de kunne føre en nogenlunde betrygget Tilværelse. Det forekommer imidlertid 4 Medlemmer af Mindretallet, at begge disse Formal vilde fyldestgørende og bedst opnaas ved i den Henseende at give Kommissionen

den større Frihed. Vi benegte ikke, at det i mange Tilfælde kan være naturligt og bedst at sælge til fuld Eiendom, som det hedder, men vi formene, at der i alt Fald kan være visse Steder i Landet, hvor man lettest fremkalder Kjøb, naar der aabnes Udgang til at faa en Del af Kjøbesummen forandret til en fast Afgift, der eengang for alle uopfigelig fra Sælgerens Side lægges paa Eiendommen. Det er ganske vist, at det vil være lettere for den ubemidlede Kjøber at kjøbe, naar han har Sikkerhed for, at en Del af Kjøbesummen bliver staaende i Eiendommen, uopfigelig til en moderat Rente, end naar Kjøberen skal gjøre Udveie for at reise Prioritetslaan, som undertiden ikke kunne reises til 4 pCt. Rente, og som man er udsat for efter flere eller færre Aars Forløb at faa opagte, hvorved man da faar yderligere Beføstninger. Vi tro altsaa, at forsaavidt man tænker sig at gjøre det muligt for Smaafolk at kjøbe saadanne Lodder, vil det blive lettere, naar der aabnes Udgang til at sælge til Arvefæste, og paa samme Tid vi have troet, at det laa i de mindre bemidlede Samfundsklassers Interesse, at denne Udgang aabnes til at sælge til Arvefæste, have vi troet, at det tillige var i Statskassens Interesse; thi jo flere Kjøbere man fremkalder, desto mere tør man vente, at den høieste virkelige Pris for det, som sælges, opnaas. Naar de to Medlemmer af Mindretallet i den Henseende ikke have sluttet sig til det øvrige Mindretal, men stillet et særegent Underændringsforslag, som staar under Nr. 14, har det egentlig ikke sin Grund deri, at de to Medlemmer ville bestride Rigtigheden af de Bemærkninger, som jeg nu har tilladt mig at anføre; men det er væsentlig begrundet i den Betragtning, at det vil falde vanskeligt for en Familie, som har kjøbt en af de Parceller, hvormed der er Tale, at kunne eksistere paa en saadan Jordlod, naar den skal svare en maasse høj Arvefæsteafgift. Disse to Medlemmer af Mindretallet have derfor ment, at det ikke var hensigtsmæssigt paa en Maade at friste Folk til at kjøbe saadanne Jordlodder, naar de ikke vare i Besiddelse af saamegen Kapital, som der udfordredes til at